Karikatür

— Sen bizi bir muhalif rüzgârdan muhafaza et yarabbi !.....

№2
10 Kuruş

Dünya Karikatürleri

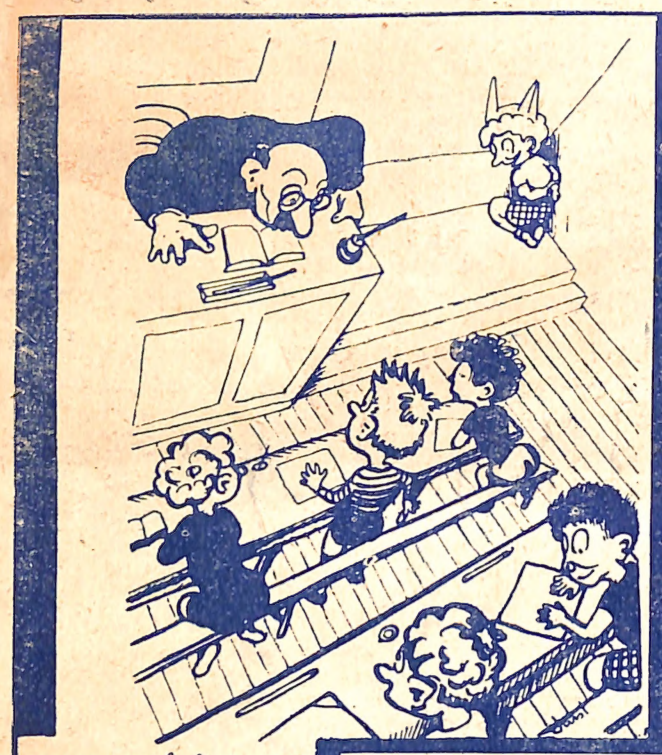

— Vagon kelimesini cemi yapmak için arkasına ne ilâve etmeli?
— Şimendifer ilâve etmeli hocafendi!

— Kocamla şakalaşan siz mi idiniz?.. hizmetçi zannettim de derhal kovacaktım!...

— Doktor! geceleri uyuyamiyorum..
— Merak etme, ben çaresini bulurum!..
— Ne diyorsunuz... demek borçlarımı ödeyeceksiniz!...

— Nasıl oldu da telgraf direğine çarptın?...
— Bir kırlangıcı ezmemek için direksiyonu çarptım!..

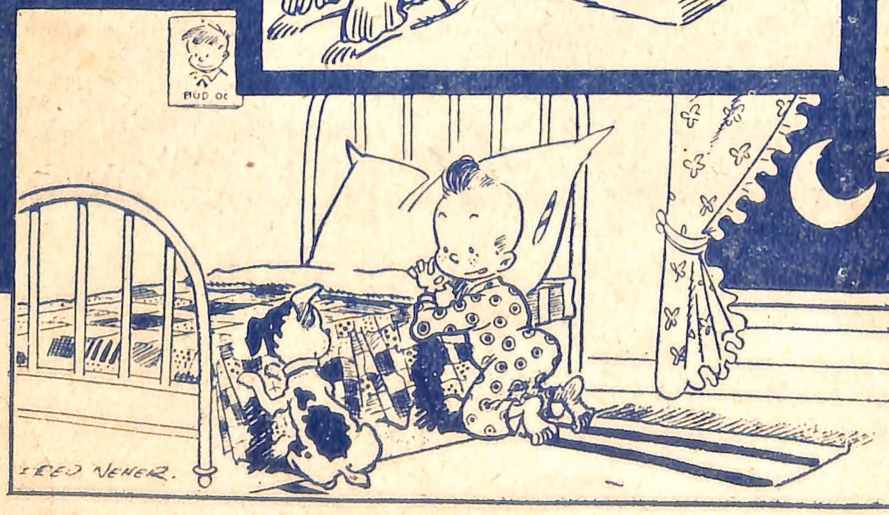

— Annemden bir daha dayak yememek için dua ediyorum. Sen de benden dayak yememek için dua et!

Çıkar çıkmaz cidden kapışılan ve bir tek nüshası kalmıyan birinci sayımızın ikinci tabını tekrar yaptık ve bu sayı ile beraber piyasaya çıkardık. İlk sayımızı elde edemiyenler, bayiler veya müvezzilerden aramalıdırlar.

No. 2 Yıl 1 Fiatı 10 Kuruş 11 İkincikânun 1936

Karikatür

Çıkaran: Sedat Simavi

İdarehanesi:
İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire
Posta kutusu: İstanbul 103

Abone şartları:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ MİZAH GAZETESİ

Onu yazma....
Bunu yazma...

Dedim ki: Tam Karikatüre uygun bir yazı yazayım, şöyle hafif bir mevzu...

Uzun düşünmeme hacet kalmadı. Aklıma sünger geldi. Süngerden daha hafif mevzu bulamazdım. Aldım elime kalemi, başladım:

— Liman Şirketi direktörü iken denizin üstünü ıslaha uğraşan Hamdi Başar, şimdi de Süngercilik Şirketi direktörlüğünde denizin dibini ıslaha uğraşıyor...

Bir el omuzuma dokundu:

— Vazgeç, dedi, bunu yazma, Hamdi darılır...

Aklıma çok daha basit bir mevzu geldi: Mahalle bakkallarının ihtikârı, beş kuruşluk malı on kuruşa satmaları ve esnek tartmaları, malı alanın arkasından gülere bakmaları...

Bayan itiraz etti:

— Vazgeç dedi, bunu yazma, bizim bakkal gücenir.

Yunus balığından balık yağı istihsalini kaleme alamam, Cumhuriyet baş muharriri kızar, gazetelerin satışsızlığından bahsedemem Kurun sahibi öfkelenir: niye beni kasdediyorsun! der. Matbuatta zararın altından kalkılmaz, diye söze başlıyamam, Ali Naci kuşkulanır, İş Bankasında Tanın hesaplarını gördüm sanır.

Ne yazayım? Ne yazayım? Ne yazayım?.. Buldum: Ev kiraları pahalıdır.. Olmaz, ev sahibi darılır.

Bu sene Şehir Tiyatrosu afişlerinden programı anlamak kabil değildir... Olmaz Ertuğrul Muhsin darılır.

Salonlarda kur... İzzet Melih alınır.

Şiirde kadın parmağı... Şükûfe Nihal alınır.

Erkek kıyafetinde gezmekle işler yürümez... Kadın saylavlar alınır.

Sakal desem berber kızar, bıyık desem Ömer Rıza kızar, cüppe desem Velid Ebüzziya kızar.

Adamın birine, meşhur dolandırıcılardan biri: Bana kefil olur musun? demiş. Adam sorup soruşturmuş: Sakın ha, olma! demişler. Bir kaç zaman sonra aynı adama başka bir vurguncu gelmiş: Bana kefil olur musun? demiş. Adam sorup soruşturmuş: Sakın ha olma! demişler... Velhasıl adam kime kefil olmak istemişse: Sakın ha! diye mani olmuşlar. Adam nihayet:

— Peki amma demiş, ona kefil olma, buna kefil olma, kime kefil olayım?...

Bana da: Onu yazma, bunu yazma, diyorlar. Peki amma ne yazayım?...

KARİKATÜR

Erkeklerin cinsî cazibesi nerededir?

— Ne yapıyorsunuz yahu?

— Seksapelini arıyoruz.

Kulaktan kulağa

Kara sevda salgını

Geçen gün sokakta bir çocuk kavgasına rastladım. Bunlar iki mektep talebesi. Biri on dört yaşlarında aznavur gibi bir oğlan. Öteki hem bir kaç yaş küçük hem de cılız. Fakat buna mukabil sinirli ve cesur. Mükemmelen dayağı yediği halde yılmıyor, fırsatı buldukça o da tekmeyi, yumruğu yerleştiriyor.

Beş altı çocuk, üç beş büyük insan maç seyreder gibi bu kavgayı karşıdan seyrediyor. Karışan, çocukları ayırmaya çalışan yok, fakat seyircilerin hepsi küçügün galebesini istiyor bunun sebebi onun küçük olması, zaif ve cılız olması değil sadece sütlü kahve renginde bir melez olması.. Zamanın ruhu malûm. Bir kaç sene evvel Jozefin Bekerle beraber kara derili insanlara karşı başlayan sempati ve muhabbet bu vakınlarda halkta bir kara sevda salgını halini aldı. Seyirciler ikide birde: — Görevim seni Arap, aferin Arap diye bağırıyorlar. Fakat öteki oğlan okadar acar ve azgın ki Arap neticede hokkanın altına gidecek gibi.

Benimle beraber kavgayı seyredenlerden biri çocuklara:

— Evlâtlar; alkışla, teşvikle, dua ile vaziyeti düzeltmeye imkân yok, dedi, siz hep bir olun da şu oğlana karşı bir zecri tedbir tatbikına çalışın..

Kara kış

Önümdeki sırada resimli bir mecmuaya dalmış olan bir genç mektepli birdenbire başını kaldırdı, yanındaki arkadaşına:

— Bu sene kış çok şiddetli olacakmış, dedi.

Öteki sordu:

— Kim söylüyor.

— Mecmuada bir fennî makale var. Kış çok olacağı sene çam ağaçları fazla sakız çıkarırmış. Bu seneki çamlar fazla sakız dökmüş. Hakikaten adada kendi gözlerimle gördüm.

— Peki bundan ne çıkar?

— Ne çıkacak? Çamlar bu sakızlarla delik deşiklerini tıkarlar, soğuğa karşı kendilerini müdafaaya hazırlanırlarmış.

Yanımda oturan ve benim gibi bu konuşmaya kulak misafiri olan yaşlıca bir adam derin derin içini çekti ve kendi kendine söylenir gibi:

— Yazık, dedi. Kömür alamadık; damı tamir ettiremedik, bir palto ile lâstik tedarik edemedik. Yani eşrefi mahlûkat denen insan zümresine mensup olduğumuz halde şu çamlar kadar ihtiyatlı olamadık.

Kazaya uğrayan artist

Geçen gece radyo dinliyorduk.

Spiker: "Muhterem dinleyiciler; programımızda keman konserini verecek üstat, esefengiz bir kaza geçirmiş olduğundan konserini maalesef veremiyecektir.

Yanımdakilerden biri:

— Spiker galiba kaza ile plağı düşürüp kırdı, dedi.

İstanbul berberi

Gene radyo dinlerken:

Arkadaşlarımızdan biri orkestrayı derin derin dinledikten sonra sordu:

— Neydi bu dinlediğimiz parça.. Çok hoşuma gitti. Adını biliyor musunuz?

Garp musikisi bilenlerden biri cevap verdi:

— Meşhur operadır. Adı Barbiye dö Sevildir, yani «Sevilla berberi»

Bu esnada radyoda meşhur bir konferanscımız söze başlamıştı. Arkadaş ilâve etti:

— Şimdi de İstanbul berberini dinliyoruz.

Karamazof Türkçesi

Şehir tiyatrosu bir zamandanberi «Karamazof kardeşler» diye bir piyes oynuyor. Kurun ve Haber gazeteleri de bunu mütemadiyen «Karamazof Türkçesi» diye ilân ediyor.

Geçen gün bu ilânı okuyanlardan biri bana şu suali sordu:

— Karamazof Türkçesi Kırgız, Yakut Türkçesi gibi bir dil midir, yoksa bazı aktörlerin Şehir tiyatrosunda konuştukları garip Türkçenin adı mı?

Kömür davası

İki fakir arasında:

— Belediye bu sene fakirlere kömür dağıtmayacak mı acaba?

— Belediye tanesi on kuruştan köpek kuyruğu satın alıyormuş. İhtimal onları dağıtır.

Felsefe dersinde

Muallim — (Kitabı kapayarak) İşte şimdi (akıl) ı bitirdik. Gelecek derste fikre geleceğiz.

Talebeden biri (içinden) — Himmetinizle ondan da kurtuluruz...

Papağan

Açalım mı! Açmayalım mı?

Sorguya çekilmeyi hiç sevmem; amma ne çeşit sorgu olursa olsun. Hattâ, keyfiniz nasıldır ? diye hatırımı soranlara bile cevap vermede güçlük çekerim. Zaman acayip. Nasıl cevap istediğini bilmeyince insan karşısındakini hoşnut edemiyeceğinden korkuyor. Lâflarımızı da usta bir tezgâhdar gibi beğendirmeliyiz ki makbule geçsin.

Dün akşam Beyoğlunun yediye doğru en kalabalık olduğu vakitte ağır ağır — zaten hızlı gidilemiyor— yoluma giderken iki şey gözüme ilişti : Delikanlıların : 1 — Başlarını; 2— yakalarını açmaları. Bu müşahede üzerine fikirden fikire seke seke şunları düşündüm :

Gözümüzü açacak yerde başımızı ve ağzımızı açmamak için mi bağrımızı açmak daha faydalıdır dersiniz?

— Açtı ağzını yumdu gözünü . diye anlattığımız hiddetlerden de şimdi eser kalmadı galiba.. Gerçi gözünü yumanlar yok değil amma bunların çoğu bencileyin ağzını sadece poyraza açmaktadır. Erkekler başını açarken kadınlar yalın ayak geziyorlar ve erkekler gerdanlarını çözerken onlar sırtlarını açıyorlar.

Açalım mı, açmıyalım mı? ve neyi açalım neyi açmıyalım ? İşte araştırdığım budur.

Bir kere :

«Giridin hali yamandır onu hiç açmıyalım»

Çünkü (Venizelos) a bağlı olan bu Cümhuriyetçi ada şimdi nasıl kralcı olacak ? Dönebilecek mi ? Şüphesiz. Çabuk dönecek mi ? İşte orası belli değil.

Sık sık dönen bir arkadaşım bana:

— Sınıfta dönmek fenadır amma politikada öyle değil. Güneşi takip eden çiçekler gibi parlağın politikasını gütmek lâzımdır, demişti.

Şükür, şimdiye kadar sınıfta dönmüş değilim. Politikada dönmeye gelince.. Size bir hikâye anlatayım.

Bir Yahudi vatandaşın karısı hasta imiş. Artık hekimler ümidi kesmişler. Kendi de o fikirde. Kocasını çağırmış :

— Moiz, demiş. Ben artık yidiyorum.

— Boyle soyleme Ester !.

— Yok, yok. Artık yidiyorum. Yalniz senden son bir şey isteyeceyim.

— Soyle karıcığım (Moizin yaşarmış gözleri endişeli. Acaba para mı istiyecek? diye)

— Ben oldükten sonra üstüme hiyanet etma, emi!

— Etmem karıcığım. (Geniş bir nefes alarak)

— Eğer edersen mezarımda dönerim.

— Olur karıcığım...

Ve boliça Ester sizlere ömür vefat eder. Moiz karısını çok sevdiği için sözünü tutar. Ne kadar ? Eh altı ay kadar.Sonra, insan hali bu, bir kere şeytana uyar ve nihayet işi azıtır. Her gece hovardalık etmeye başlar. O yaştan sonra her gece hovardalık edenin akıbeti pek iyi olmaz. O da yatağa düşer. Sağlığında açık göz bir adam olmasına rağmen hayata gözlerini kapar.

Öteki dünyaya ilk adımını atarken aklına karısı gelir. İlk tesadüf ettiğine sorar.

— Kuzum ! Benim bir karım olacaktı buralarda ? Adı Esterdir.

— Burada binlerce Ester var. Özel bir âlâmeti yoksa bulamazsınız.

— Mavi gözlü, sarışın ?.

— Ooo, bu şemailde binlerce kadın var..

— Vah vah! Biçare kadın ölürken bana mezarımda döneceğim, demişti. Halbuki ben...

— Ha !!.. Tanıdım.. Vantilâtör Ester desenize.. Dördüncü katta sağ taraftaki caddeden...

Esterin hikâyesi burada bitiyor.. Lâkin şimdi dünya bu vantilatörle o kadar doldu ki!. Ne diyorduk? Açalım mı açmıyalım mı?

Başımızı mı, gözümüzü mü, ağzımızı mı, bağrımızı mı? Onu söyleyinde size cevap vereyim.

Felek

Nereye istersen oraya çek

— Haklı ile haksız yağmura yakalansalar hangisi ıslanır, dersin?

— İkisi de . . .

— Hayır haklı ıslanır çünkü haksız onun elinden şemsiyesini almıştır . . .

Reis — Mahallenin rahatını kaçırıp gürültü çıkarmışsın.

Şuçlu — İmkânı yok efendim, bu sene karıma ne manto, ne iskarpin ne de şapka aldım.

Mahkemede

Reis — Adınız ?

Suçlu — Ahmet.

Reis — Ne işle geçinirsiniz ?

Suçlu — (İçini çekerek) İçgüveyliğile!..

Mektup

İzmir Saylavı Bay Hamdi Aksoy'a.

Sana mektup yazmadım, üstad hayli zamandır,
Yazsam da yazmasam da bil ki halim yamandır.

Sanma sana yazacak derdim tasam kalmadı,
Yine gönlüm ateşdir, yine başım dumandır.

Çıldırırım hepsini hatırlasam, emin ol,
Bereket versin aklım oldukça unutkandır.

Yazmış olsam çektiğim çileyi baştan başa
Dersin: «Bu mektup değil, tefrikalık romandır!»

Eriyorum mum gibi henüz âşık olmadan,
Daha kırkım dolmadan yirmi dişim noksandır.

Bir doktora uğradım geçende baksın diye,
Doktor demek ya handır, yahut apartımandır.

Dedim ki: «Başım döner, titrer elim ayağım..
«Hasta olmadığıma gel de beni inandır!»

Göğsüme kulak verip nabzımı saydı, dedi:
«Bu illetin çareşi varsa saylav olmandır.

«Saylavlık, ihtiyarlar için gençlik aşısı,
«Saylavlık, hastaların benzine pembe kandır.

«Fazıl Ahmet nurtopu oldu saylav olunca,
«İsmail Müştak ise altmışında civandır.

«Halil Nihat uzadı işte minare gibi,
«Yahya Kemal de şimdi kubbe gibi şişmandır.

«Yan yana dolaşırken ikisini gören der,
«Bu yıkılmaz anıtı kuran mimar Sinandır!

«Sen de bir saylav olup hemen düzelmeye bak,
«Yoksa geçen her günün bir zarar, bir ziyandır,»

Dedim kalbim atarak: "Ya saylav olamazsam?,,
Dedi: "Bir çare var ki bundan biraz yavandır,

«Bir banka meclisinde çalış aza olmaya..
«Bundan başka ne desem ne söylesem yalandır!»

Beş liraya malolan bu güzel reçeteyi
Yapacak eczaneyi bilsem, hangi dükkândır?

İşte, üstad, anladın hastalık ne, ilâç ne...
Arif olan bir sözden bin mânâ çıkarandır!

ÇAMLIBEL

Haşlama

İktisat müdürümüz Bay Asım Süreyya, ekmek pahalılandığı zaman Ankaraya gitmişti.

Avdet ettiği gün kendisine lokantada rasladık Keyfi pek üstünde değildi.

Listeyi aldı:

— Bana bir kızartma, dedi.

Sonra bize döndü:

— Ne yapalım birader, Ankarada haşlama yedik!

— *Aşağı kat kaç aydanberi boş duruyor, hâlâ bir kiracı bulamadım!.*

— *Karşınızdaki komşuların radyosu mu var?..*

— *Dün gece operette idim!..*

— *Kimbilir kaç gece et yüzü göremiyeceksin değil mi?*

Cami avlusundan ayrılmıyan güvercinler sofu, ateşe tapan pervaneler dinsiz değil midir ?

***

Hiç tanımadığı bir adamın, bilmediği bir mevzu üzerinde söylediklerini dikkatle dinleyen adama nazik adam denmez mi ?

***

Yaza, şiir olduğu için yaz !. denmiş. Kışa: Kış ! denmesinin sebebi de soğukluğundan değil midir ?

***

Kadınların yüz tuvaleti iki, baş tuvaleti üç saat sürdükten sonra, Avrupadan Amerikaya tayyare ile bir kaç saatte gidebilmenin ne faydası vardır ?

Pot dediğin böyle olur...

O gece Bay Alilere yemeğe davetliydi. Fakat birdenbire hastalandı. Uşağını çağırdı :

— Bay Alinin evine git, hastalandığımı, gelemiyeceğimi haber ver, sonra yemeğimi getir.

Uşak gitti, yarım saat sonra elinde sefer tasları; içinde balıklar, etler, tatlılar geldi.

— Bunlar nedir ?

— Hasta olduğunuzu ve yemeğinizi eve istediğinizi söyledim.

— Hay Allah belânı versin. Al şu beş lirayı bir demet çiçek yaptır ve hemen gidip Bay Alinin karısına ver.

Uşak beş lirayı aldı, gitti, bir saat sonra geldi.

— Çiçekleri verdin mi ?.. Bayan memnun oldu mu ?

— Evet, çok sevindi, bana da bir lira verdi.

— Aldın mı ?

— Bir lirayı alır mıyım. Beş liradır, dedim, verdi, buyurunuz !..

Doğru söz

Hesap muallimi — Meselâ yirmi kuruşluk bir şey alsan da satıcıya bir lira versen onun ne yapması lâzım gelir ?

Çocuk — Sevinmesi.

— *İşittin mi be, veremi dondurarak tedavi ediyorlarmış !.*
— *Desene i lizim vereme tutulma ihtimalimiz yok !..*

Hesap bilen romancı

Romancı Kadircan Kaflı ayni zamanda banka memuru olduğu için hem hesap, hem de hesabını iyi bilir.

Birgün batakçılardan biri ondan borç istedi. Vermeye niyeti yoktu. Fakat borç isteyen çok üstüne düşünce aralarında şu konuşma geçti :

— Veririm amma, faizle..
— Olur, kardeşim, elbet..
— Fakat faizi yüksektir.
— Ne kadar ?
— Yüzde yüz...
— Ona da eyvallah...
— Fakat ben faizi peşin keserim.
— ? ! ? ! ?

Vereceği

Biri bir sütçü dükkânına girdi :

— Bana bir sütlü kahve ver, dedi; fakat kaymaksız olsun.

— Size sütsüz vereceğim, çünkü kaymağımız yok !..

Okuyucularımıza

Karikatür, düşündüğünden, tasavvur ettiğinden çok daha fazla bir rağbet gördü. Sahiden kapışıldı.

Anlaşıldı, ki halkımızın, gencimizin ve ihtiyarımızın uzun yıllardır ince nükteye, zarif ve nezih mizaha ihtiyacı vardır.

Karikatürde en kuvvetli mizah üstatlarının kalemile Cemal Nadir, Ramiz, Münif Fehim gibi en kıymetli karikatürist ve ressamlarımızın eserlerini gördünüz.

Her sayıda, Karikatür size eğlendirmek, size güzel, hoş, kaygusuz vakit geçirtmek için elinden gelen fedakârlığı yapacaktır.

İşte, bu sayıdan itibaren, arka sayfamızı da renkli olarak basıyoruz..

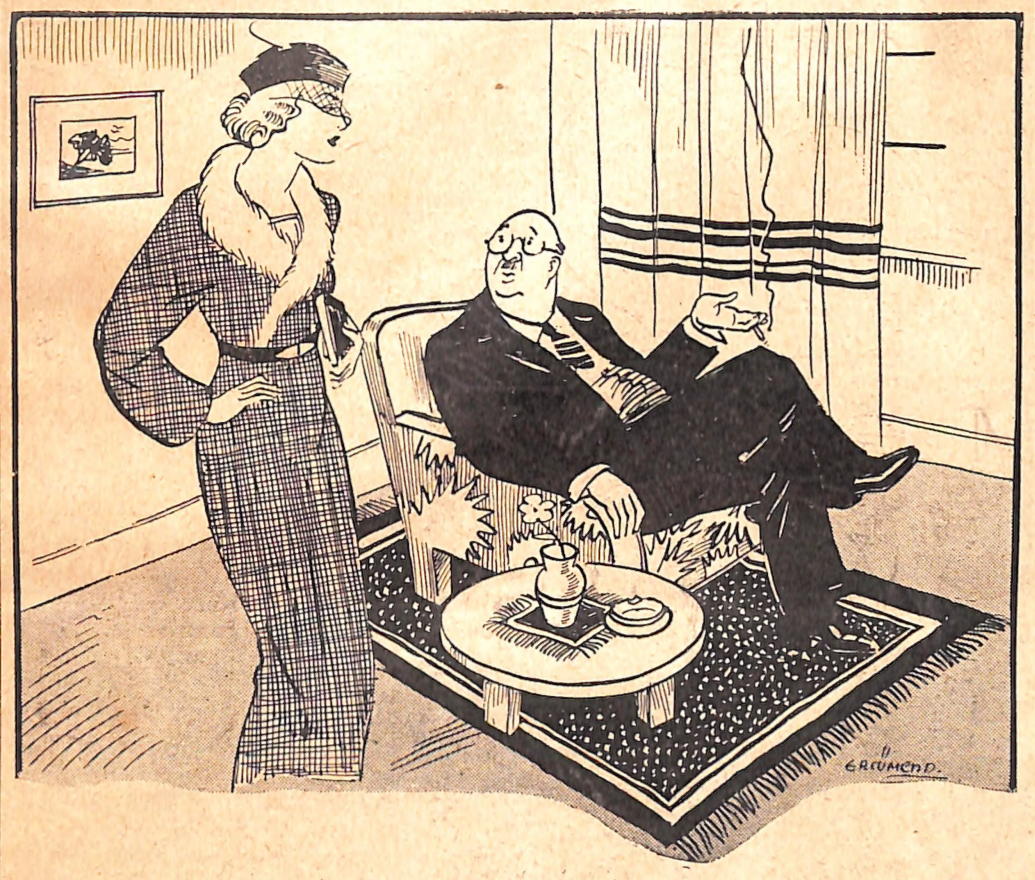

— *Ne diye saçlarına permanant yaptırdın!... Senin saçların zaten kıvırcık..*

— *Evet amma permanant moda!...*

Halit Fahrinin Defterinden

Şiir krokileri

Yakamoz

Ay yukarda bir alık
Surat gibi bakıyor.
Denize damla damla
Salyaları akıyor.

Esmer kız

Beni yaşlıca bulur
Darılır mı ne der kız?
Akşam gibi içime
Hüznü çöken esmer kız.

Mezarlıkta

Şurda yatan güzelle
Yıllarca yaşamıştık.
Ölmeden bir gün evvel
Yaşıyordu... Ne yazık

Bayan kuş

(Baykuş)yemi sevmezmiş
O uçarı Bayan kuş.
Elbet baykuşu sevmez
Öyle fıkırdayan kuş.

Kafiye

Şu daldaki armutu
Üşenmede uzan, soy!
Kafiyeyi buldun ya
Gelsin keyfin (Ozansoy)

Halit Fahri Ozansoy

Kopya eden: Cımbız

Söz oyunları

MAYMUN

Bir çeşit yengeç azmanına benziyen o biçimsiz ve kıllı pençede elmas taşlı nişan halkasının parıldayışı tuhaftır. Onu daha dün taktı. Yeni mi evlenmiştir? Hayır! Nişanlanacak mı? O da değil! Başkaları takıyor ya!..

Yüzü küçük, ağzı, burnu büyüktür. Bıyıkları varken yüz çizgilerinin çirkinliği biraz daha kapanırdı. Sakal bıraksa, hattâ kaşlarının iki parmak üstündeki fırça gibi saçlarını uzatıp yüzüne bir kara duvak yapsa daha iyi ederdi. Böyle iken geçende bakdım, bıyıkları da kazıtmış. Sebep? Başkaları kesiyor ya!..

Ne okumaya merakı, ne de gözlüğe ihtiyacı var. Fakat ceketinin sol tarafındaki beyaz ipek mendilinin arkasında kulaktan atma bir bağa gözlük duruyor. Artık neden diye sormayınız Başkaları taşıyor ya!..

İzmir de nargileye de dadanmıştı. Eskişehirde rakıya alıştı. Fatihde otururken enfiye çekerdi. Geçende Marsilyaya kadar uzanan bir deniz yolculuğundan dönünce bir pipo edinmiş fosurdatıp duruyor. Buna da kızmadım. Neme lâzım. Heves etmiş. olabilir ya..

Fakat eskiden men dakka dukka diye yalan yanlış arapca darbımeseller savurmaya meraklı olduğunu bildiğim için geçende bir mecliste randıman, armoni, demagoji, katagori filân ve falan gibi yeni duyup belledi-ği kelimeleri sıralıyarak bir konferans vermeğe kalkıştığını görünce dayanamadım: İlâhi! dedim, takar takıştırır, yapar yakıştırır ve belki her şeye benzersin. Fakat bari ağzını açma ve nutka gelmeğe yeltenme ki insana benziyebilmen için daha binlerce yıl lâzım, ilâhi maymun!

Kıvılcım

Cep lûgatı

Gülünç — Başkalarının gülünecek halleridir; kendimizde böyle bir hal göremeyiz.

Lüzumsuz — Kadınlar için muhakkak lâzım olandır.

Lâzım — Hoşnutsuzluk uyandıran şeydir.

Vaad — Karşılıksız bono nevinden sözdür.

Altın — Evvel zamanda para yapılan bir madendi. Bugün yalnız dişçiler kullanmaktadır.

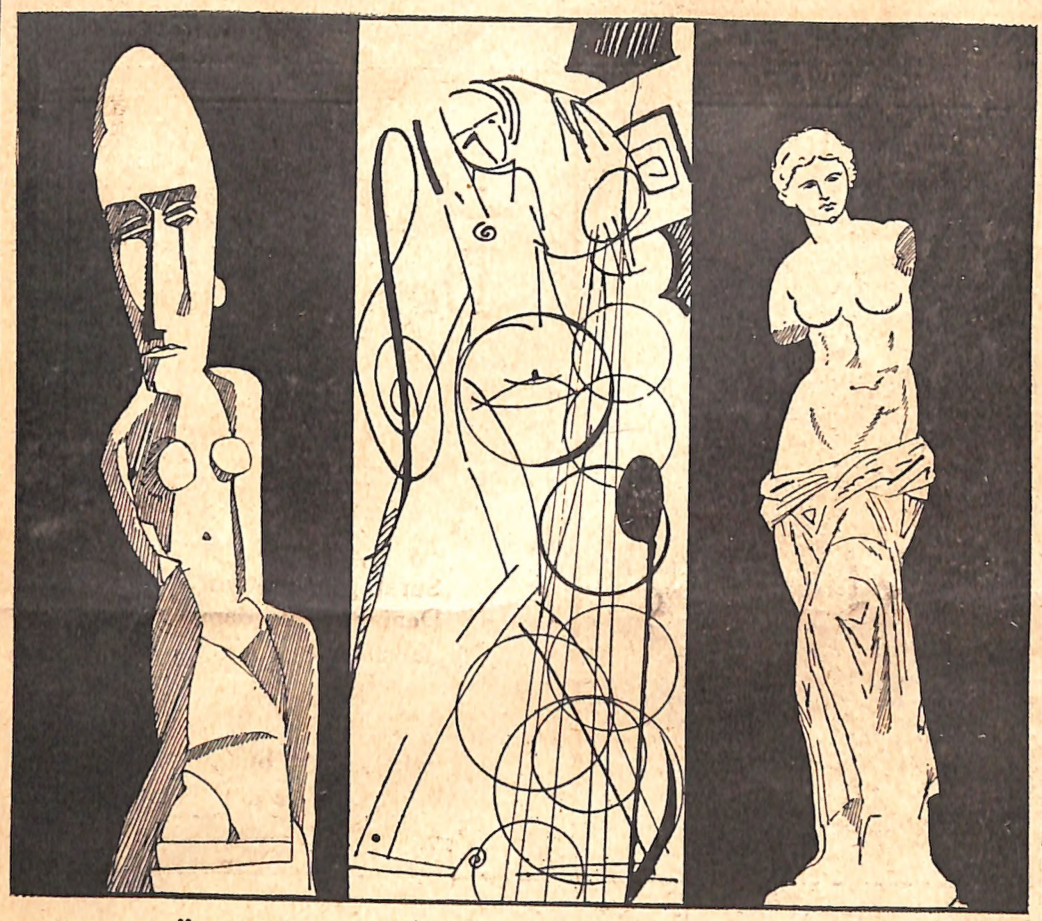

Üç sanat tarzına göre Venüs heykeli

Sürrealist **Fütürist** **Klasik**

Atalayı ziyaret

Atalayın evi, evlerin Atalayıdır. O. nun eşini yalnız Ankarada değil, Türkiyenin de, dünyanın da hiç bir bucağında bulamazsınız. Nasıl oluyorda Ankara belediyesi bunun resimlerini krokilerini izahlarile birlikte bastırmıyor ve dünyanın dört tarafına gönderip astırmıyor. Tarifini Mısırda sağır Sultan işitse koşar, resmini Çinde kör Hakan görse coşardı. Onu bilseler Amerikanın bütün gezginleri, İngilterenin ve bilmem nerenin tekmil zenginleri mutlaka trenler, otomobil ve tayyarelerle Cebeciye dolardı. Hernehal ise.. Kapıya yaklaştım. Kapının üstünde mihrap gibi Kütahya çinilerinden bir süs vardır. Yazıdan ziyade çiçeğe ve resme benzer. Belli olmasın diye ustalıklı yapılmış. Eskiden bilmesem nereden okuyacağım: Destur ya hazreti pir! Üç defa kapıyı çaldım:

— Tak, tak, tak!. Bu evde elektrik ve elektrik zili gibi yeni icat soysuz şeyler yoktur. Kapının şu evliya eli değen tokmağı da eski bir dergâhdan alınmış antika bir şeydir. Bu tokmak ya üç defa vurulacak yahut yedi. Âdet böyledir. Bundan eksik veya fazla çalarsanız haricî yani yabancı olduğunuz meydana çıkar, içeriye kabul edilmezsiniz. Kapı açılınca seslendim: Destur ya hazreti pir! Kapının üstünde süs biçimindeki yazı bir paroladır. Her giren bunu söylemezse mutlaka kapı yüzüne kapanır. Derhal cevabı geldi: Canlardan isen içeriye gir! Çok dar ve biraz dolambaçlı bir merdiven. Yukarıya doğru çıkıyorum. Merdivenin ve sofanın duvarlarında şişler, teberler, keşküller, eski kılıçlar, kalkanlar, yaylar, oklar, gerilmiş postlar, kemerler ve kavuklara yerleştirilmiş sikkeler... Neler.. Neler.. Sağlı, sollu iki oda. Sağ taraftan keskin bir tönbeki kokosu ve nargile takırtısı geliyor. Belli ki hazret oradadır:

— Vakitler aşk olsun erenler...

— Aşkın cemal olsun nurum Cımbız! Hoş geldin, safalar getirdin... Böyle hangi rüzgârlara uyarak fakir haneyi şenlendirdin, a gözüm.

Erenler posta değil, birlikte dem çekecek dosta düşkündür. Belli ki böyle habersiz gelişimden neşelenmişti. Zaten tatlı sözlüdür. Sohbetine doyum olmaz. Konuk ağırlamasını da pek iyi bilenlerdendir. Üstünde bir Uşak seccadesi örtülü sedirin kenarına karşı karşıya oturduk. Önümüzde kenarları oymalı, nakışlı bir değirmi mangal. Hazret bir taraftan bana da bir nargile doldurmaya, bir taraftan da mangalda fokurdayan ibriğe çay demlemeğe başladı. Bu işler arasında şakayı, yarenliği de bırakmıyor.

Şu küçük odanın eşini ne bin bir gece masallarında bulursunuz, ne billûr köşk hikâyelerinde. Atalayın ne kadar başka türlü yaradılmış bir can olduğunu anlamak için şu odayı mutlaka bir defa görmek lâzım.

Her taraf tıklım tıklım antika. Boy boy dizili dolapların her biri iç bedestende kalantor antikacılara yıllarca sermaye olur. Evde elektrik gibi yeni icaı, soysuz şeylerın bulunmadığını önce söylemiştim. Buna bedel odanın dört köşesinde arkaları pırıl pırıl tenekeli küçük ve zarif idare lâmbaları asılıdır. Dolapların önündeki antika şamdanlarda da birer mum. Bunlar hep birden yandı mı kendinizi (ayini cem) de sanırsınız. Duvarlarda her müzenin ele geçiremiyeceği nadir tablolar: Beyaz bir aslana binmiş yılan kamçısile rüfai dede. Karşısında bindiği duvarı gükremiş bır at gibi koşturan hacı Bektaş Veli.. Daha ötede meşhur (Ah minelaşk) lâvhası. Sonra elinde külüngüyle Ferhat. Daha sonra çeşit çeşit yazı levhaları. (Medet ya Ali) ler, (Aman ya Hazreti pir!) ler filân ve falan. Karşıda eski Türk usulü güzel bir çiçeklik. Raflarında neler yok ki: Türlü biçimde nargileler, çubuklar, sahanlar, çanaklar, destler, kavanozlar, çeşmi bülbüller.. vesaire vesaire.. Baktım bu odada her şey var. Yalnız iki şey yoktu: Ayna ve kitap. Kitap ne ise... O yeni çeşit evlerde de pek nadir bulunan bir şeydir. Fakat üstadın bu derece yadırgayıp evine sokmayışındaki hikmet ne idı? Dayanamadım, sordum:

— Hazret, kâşanenizde neden hiç ayna bulundurmazsınız?

Bakınız ne zarif bir cevap verdi:

— Özünü bilene gözgü gerekmez, nurum..

Artık neden hiç kitap bulundurmadığını sormaya lüzum görmedim. Belli ki üstat eskilerin dedikleri gibi ilmin satırlarda değil, sadırlarda olduğunu söyleyecekti. Yahut kitap, bilgisinden işkili olanların yardımcısıdır, diyecekti. Dereden tepeden bir hayli konuştukl Ayrılırken hatırıma geldi: Hazret, dedim, sizin klavuz ne âlemde?

Güldü ve şu cevabı verdi: Bilmez gibi konuşursun a Cımbız, artık gün ışığında görünen köy klavuz ister mi?

Hay ceddine rahmet erenler!

Cımbız

NASIL EV

DÜN

ENİRLER?

BUGÜN

HİKÂYE

Bay Ali Veli, dostu Hasan Hüseyine telefon etti. Dedi ki:

«Bugün sana geleceği , yalnız karının da evde olması lâzım. İkinizden de bir ricam var...» Karı koca Bay Ali Veliye: Buyur gel! dediler. İşte Bay Ali Veli, Bay Hasan Hüseyinle karısının karşısında oturuyor. Evvelâ arkadaşına dönüyor:

— Bana karını verir misin?

— Anlamadım?

— Anlatayım. (Bayana döndü) gözümün önünde soyunmak lûtfunda bulunur musunuz?

— Anlamadım?

— Anlatayım. Gayet basit: Bir terzi kızına âşık oldum... Tuhaf bir tesadüfle oldu bu iş... Kız belki de pek güzel değil... Uzun boylu değil, iri lâcivert gözlü değil, atelyesi büyük, şatafatlı değil... Küçük bir sokakta, küçük bir ev, kapısında da küçük bir yafta: "Fatma - Terzi„. Âşık olacak hiç bir tarafı yok. Amma ben âşık oldum. Ben esasen yırtık bir adam değilim, onun karşısında bütün bütün aptallaşıyor, yutkunuyor, kızarıyorum.. Onu beş on kere penceresinde gördüm. Birgün de kapısını çalıp girdim. Nasıl olsa bir bahane bulup girişimin sebebini anlatacak, ondan sonra da -iğneden ipliğe kadar- içimdekileri sayıp dökecektim.. İçeriye ayak bastım, söyliyecek tek kelime bulamadım. Amma söylemeliyim, onu daha yakından görmeliyim, kendimi göstermeliyim. İşte bunun için buraya geldim: "Bana karını verir misin!„ dedim «Gözümün önünde soyunmak lûtfunda bulunur musunuz?.„ diye rica ettim.

Herhalde bu sıralarda diktirecek şeyleriniz vardır. Yok deseniz inanmam.. Herhalde mantoya, tuvalete, elbiseye, kombinezona, pijamaya muhtaçsınız.. Bunları "Fatma„ da diktiriniz ve her seferinde ben de sizinle beraber geleyim. Beni nasıl isterseniz öyle takdim ediniz: Âşıkım deyiniz..

— Ne?!.

— Kardeşim deyiniz, kocam deyiniz. Bunun ehemmiyeti yok. Amma âşıkım demeniz daha münasip olur. Aslolan benim yanınızda bulunmam. Fatma ile konuşabilirim, doya doya bakabilirim; kendisine baktığımı anlatabilirim. Bu lutfu benden esirgemez siniz değil mi?

Karıkoca yardım etmeğe razı oldular.

*
* *

Ertesi gün Bay Ali Veli, Bay Hasan Hüseyinin karısı ile «Fatma» terzi atelyesine gitti. Hayret!. Fatma sevilecek kadın değil.

— Bu kadına mı âşıksınız!

— Evet.

— Tuhaf şey. Ne ısmarlıyacağımı da bilmiyorum. Pijama mı, kimono mu?..

Bay Ali Veli derhal hızlı sesle emretti:

— Bir kimono ile bir pijama diktirmek istiyoruz.

Bay Ali Velinin keyfine payan yoktu. Kumaşları intihap ederken Fatmaya sokuluyor, bir fırsat bulup parmaklarını ellerine değdiriyor. Prova bahanesile omuzlarından tutuyordu.

Bu suretle iki hafta iyi geçebilirdi. Amma hergün de provaya gidilmezdi ya. Halbuki Bay Ali Veli Fatmayı hergün görmek istiyordu.

Bunun için de başka bir arkadaşının yardımına baş vurdu. Pazartesi günü Hüseyin Hüsnünün karısıyle gidiyor, salı günü Ahmet Mehmedin karısıyle gidiyor, çarşamba günü de falan filanın karısıyle gidiyor...

Aşıklar böyledir işte...

*
* *

Herhalde Fatma, Ali Velinin kendisine âşık olduğunu anlamıştır. Bunun için o gün Ali Veli atelyeye yalnız girdi.

— Sizi rahatsız etmiyorum ya?

— Hayır, buyurunuz.

— Bugün ayın 11 i. Ayın on birinde hesaplaşmağı kararlaştırmıştık.. Size getireceğim müşterilerden alacağınız paranın yüzde yirmisini bana verecektiniz. Size üç müşteri getirdim. Yüzerden üç yüz lira aldınız, bana 60 lira vereceksiniz.

— Evet, hakkınız var. Fakat bu üç yüz lirayı alamadım. Getirdiğiniz üç Bayan da dikdiğim şeyleri almadılar.

— Neden?

— Çünkü fena diktim. Fena biçdim. Hakları vardı. Bana geldiniz ve dediniz, ki: Âşık rolü oynayacağım, buraya müşteri getireceğim, ikimiz de kazanacağız!. Fena fikir değildi. Fakat bugüne kadar bana kimse âşık olmamıştı. Alışık değildim. Buraya gelmeğe, bana tatlı tatlı bakmağa, tatlı dil dökmeğe, her bahane ile elime, göğsüme dokunmaya başladınız, nihayet aşkınız bir komediden ibaret değilmiş gibi gelmeğe başladı bana.. Karşınızda çekinmeden soyunan, önünüzde prova edenler, muhakkak ki sizin, bana karşı olan aşkınızı kıskanıyorlardı. Ben de onları kıskanmaya başladım.. Kıskançlık iyi şey değildir, hele çalışanlar için.. Ellerim titriyor gözlerim kararıyordu. Rasgele makas vuruyordum. Rasgele iğne batırıyordum. Netice: Getirdiğiniz üç müşteri bana üçyüz liralık mal ziyan ettirdi... Bunun için rica ederim, muarefemiz burada kalsın... Ben kendime başka bir kâr yolu bulayım, çok daha iyi olacak..

Kulağı Delik

SALON ve SOFRA Dedikoduları

Yanlışlık

Yemek yenmişti. Kahveler geldi.

İşte bu sırada söz Ali ile Fatmanın evlenmelerine döküldü.

Biri dedi ki :

— Garip şey, Ali, Fatmanın kızı ile evlenmek isterken, Fatma ile evlenmesine şaştım.

Bir Bayan güldü :

— Yanlışlık oldu, dedi.

Hep sordular :

— Nasıl yanlışlık.

— Ali, kızı istemek üzere eve gitti. Karşısına Fatmanın annesi, kızın büyük annesi çıktı. Ali işin farkında değil : Kızınızla evlenmek istiyorum, dedi. Büyük anne de razı olunca... Tabiî Fatma ile evlendi !..

Mühim bir keşif

Yemekten sonra biri dedi ki :

Amerikada gayet basit bir makine keşfedilmiştir : Para makinesi.

Bu makine, para ihtiyacı hisseder etmez, derhal işlemeye başlıyor. Hemen, sahibinin cebinden ya cüzdanını çıkarıp bankonotları alıyor veya çek defterini masaya koyup imzayı bastırıyor.

Bu makinenin ismi mi ?

Düşünmeyin : Kadın !..

Sarhoş mantığı

Kadın (geç kalan kocasına) — Artık sen de günden güne azıtıyorsun. Bak bu gece de ne kadar geç kaldın Sen girerken saat ikiyi çaldı?

Sarhoş — Saat ikiyi mi çaldı. Yalan. Saat biri çaldı. Hem de iki defa arka arkaya biri çaldı. Ben sağır mıyım ?

Yaptığı

— Aşk mı, zevk mi güzeldir diye düşünmeğe değmez.

— Neden ?

— Çünkü zevk güzeldir de ondan.

— Amma yaptın !

— Muhakkak. Zevk hiç değilse bir kişiyi mesut eder, halbuki aşk iki kişiyi de bedbaht eder.

— *Aşkolsun yahu, kocaman apartımanının temellerini birgün içinde nasıl böyle kazdırdın ?*

— *Sus... sesini çıkarma !... Mahalleliye «burada define var» dedim...*

Bizde

Nükteli fıkraları terceme etmek kolay değildir, hattâ pek çoğu hiç terceme edilemez, çünkü her milletin kendine mahsus kelime oyunları vardır.

Meselâ size meşhur bir İsviçre fıkrası anlatayım. Mektepte muallim çocuğa soruyor :

— Bir litre sütte kaç desilitre su vardır ?

Çocuk cevap veriyor :

— Beş desilitre süt, beş desilitre su !

— İşte bu İsviçrede, nükte, bizde ise : Halis süttür !

Misafir

Misafir, salondaki iskemlelerden birine oturmuş bekliyordu.

Kanapenin bir ucunda oturan ev sahibinin küçük kızına :

— Biraz yanıma gel de seni seveyim, dedi.

— Gelemem.

— Neden ?

— Annem kanapenin yırtığı görünmesin diye beni buraya oturttu, kımıldama dedi.

Masal

— Dadı bana masal söyle.

— Bir varmış, bir yokmuş. Güzel bir kadın varmış. Parası yokmuş. Bir gece dua etmiş, yarabbi zengin olayım, demiş. Yatağına parasız yatmış.. Sabahleyin uyandığı zaman bakmış, ki masasının üstünde yüz lira var.

Çocuk burada sözü kesti :

— Kocası işin farkına varmamış mı ?...

Bulursa

Ahmetten alacağı vardı. Fakat bir türlü ele geçiremiyor, Ahmet de evden taşındığı için bir türlü adresini öğrenemiyordu.

Nihayet birgün buldu. Kapıyı çaldı ve alacağının yarısını aldı.

— Üst tarafını almak için ne zaman geleyim ?

— Yeni adresimi öğrendiğin zaman !...

Güzel Sanatlar mektebinde

Mimarlık hocası — Ayasofya müzesine gittiğiniz zaman gördüğünüz en güzel şey ne idi ?

Talebeden biri — Seyyahlar içinde bir İngiliz kızı !

— *Neşriyatımız için yazdığınız hikâye iyi değil, içinde hırsız polis vakası, cinayet falan yok!.*

Anasına bak kızını al!

— Kızım, bu ne çirkin oturuş böyle? .... Biraz annenden ibret al! ....

Başlangıç

Bir mizah ailesinden bu sabah
Davet aldım yazıya, bismillâh!
Üç yıl olmuştu ki, bir nokta bile
Çıkmamıştı kalemimden, ne günah!
Bunu tazmin edelim «Gâve» yürü?
Buluruz belki bu suretle felâh.
Fakat âlem yenidir, eskileri
Sat götür, al yeni bir süslü külâh.
Nekadar varsa keleş çek başına,
Herkes etsin ona hayretle nigâh.
Bu küçük önlemeden sonra size
Yazayım bir de bugün taze mizah.

HABEŞ DADI

Var bizim evde Habeş bir dadımız;
Yaşı bilmem nekadardır sayısız.
O kadar kızgın İtalyanlara ki
Yiyecek hepsini bulsa belki.
Yok fakat bir dişi ağzında onun
Dişi olmazsa ne varmış, tosunun
Haşlayıp öyle de yermiş bir bir
Görmeyin halini yam yam gibidir.
Aldırır günde tam on beş gazete?
Okutur hepsini atmaz sepete.
Habeş efradına bakdıkça bakar.
Dertleşir onlar ile fecre kadar.
Odası sanki bütün matbuat;
Destelerle duruyor şekli hayat.
Bazı bir iç çekerek, ah ederek,
Gülerek sonra da gevrek gevrek
Bir uçak geçse, diyor, ah ilime?
Havalansam gidebilsem ilime.
Savurup bombaları ben havada
Vermem hiç fırsat bir tek kanada
«Duçe» damadını en önce tutar
Gösterirdim ona neymiş barbar.
Haremağsı gibi tam bir sünnet
Ettirirdim savaşırken millet.

* *

Bu kadından bizim ev halkı bugün
Titriyor, bari öc alsın gülsün.

Gâveizâlim

Portreler

ZIRHLI PROFESÖR

Yetmiş iki derde deva varmı dır pek bilmem amma, doktor profesör Mazhar Osman yetmiş iki derdin devasını bilir. Sanmayınız ki o yalnız delilerden korunmak için Emrazı Akliye ve Asabiye hastanesinde böyle zırhlı elbise giyip dolaşır; hayır Mazhar Osman akıllılardan ve kendinden korunmak için zırhlıdır.

Mazhar Osman ancak akıl hastalıkları için baş vurulan doktor değildir. Usta bir aşcı, mahir bir şoför, üstad mühendis, mimar, koş cu, uzun atlayıcı ve sırasında atlatıcıdır.

Doktor, profesör, Emrazı Akliye ve Asabiye mütehassısı Mazhar Osman boğazına düşkündür. Sabahları, kahvaltı diye bir kâse tarhana çorbası, iki büftek, patates kızartması, reçel, tereyağı, havyar, yer. Öğle yemeklerinde, balık, et, sebze, tatlı, yemiş, akşam yemeklerinde tavuk, sebze iki katlı kaymaklı ekmek kadayıfı ile iktifa eder. Ve bunun zararını bildiği içindir ki halka tavsiyede bulunur: Günde sekiz zeytin tanesi, bir baş soğan, yarım dilim ekmek, iki bardak su. Bu gıda rahat yaşamağa kâfidir!..

Türkiye cumhuriyeti hudutları içinde hiç bir dert yoktur ki devasını aramak için Mazhar Osmana baş vurmasın.

Otomobil kazalarının önüne geçe bilmek için ne yapmalıdır?

Ortaya böyle bir sual atıldı mıydı, derhal muhterem doktorun sesi duyulur.

— Şoförlerin hepsi delidir. Bütün şoförleri bir kere muayenehaneme göndermek elzemdir. Kendilerini —selâmeti âmme namına— beşer değil, üçer liradan muayene ederim!..

Sorulur: Bostanların lağım sularıyle sulanması muzir mıdır?

Muhterem doktor cevap verir:

— Bostanların lağım sularıyla sulanmaları katiyyen muzir değildir ancak tifo tevlid eder ki bu hastalar da kendilerini bana muayene ettirmediklerinden, bostancılar ne ile isterlerse bostanlarını sulayabilirler!..

Yapıya dökülen para,toprağa gömülen servete yazık değilmidir?

Profesör haykırır: Günahtır, yazıktır. Apartman yaptıranları bir kere muayene etmem gerektir... Aklı olan ev, köşk yaptırır.

Filvaki üstadın topu topu, büyük bir evi ile, büyük bahçeli, bir büyük köşkü vardır.

Sporcudur. Bilhassa peşi sıra koşan hastaları teşvik eder ve cepleri boş olanları, hafifliklerinden istifade ederek atlatmasını pek iyi bilir.

Meselâ bakarsınız üstat gazetelere şu beyanatta bulunmnş:

— Bir insanın beynini çıkarıp yerine sünger koymak kabildir ve sünger beyinli insanın zekâsına halel gelmez!..

— Doktor çıldırdın mı? Diyen yakınlarına güler:

— Hayır, der ben çıldırmadım, fakat son zamanlarda delilik vakaları azaldı, işler kesat gidiyor, bunun için ortaya böyle iddialar atıp halkı çileden çıkarmak istiyorum!.. Malûm ya düşecekleri yer benim muayenehanedir...

Fırça

"SİYAH ESVAP,, Nasıl yaşar? neler yapar?

— Siyah esvap, frak dedikleri siyah esvap hakkında bildiklerinizi söyler misiniz? Nasıl yaşar, neler yapar?

— Hay hay, anlatayım,.. Siyah esvap "büfehar,, fasilesinden bir mahlûktur. Giyinişi bakımından kargaya, yeyip içişi bakımından fok balığına benzer. Gayet naziktir. Bel büküp reverans yapmasını, kol uzatıp el sıkmasını, bin kişi arasında, hoşuna giden kadını seçip gözüne kestirmesini bilir. Diğer hemcinslerinden onu

ayırdeden bir de meziyeti vardır: Vazifesini yapıp bitirdikten sonra para istemez.

— Siyah esvap nerelerde bulunur?

— Mond denilen âlemde, balolarda, tuzağı «davetiye» dir.

— Siyah esvap oralarda ne iş görür?

— Üç dördü gurup gurup olurlar. Uzaktan bakınca, ciddi ciddi konuşuyorlar sanırsınız. Amma yaklaşırsanız aldandığınız meydana çıkar. Ağız dolusu küfür eder gibi kadından bahsederler ve aralarına bir gece tuvaleti girdi miydi, kopacak kadar incelirler.

— Gece tuvaleti de nedir?

— Kadınların balolarda, resmî ziyafetlerde giydikleri tuvalettir. Aslına bakarsanız yok gibi bir şeydir. Gözünüze pertavsız takıp o tuvaletleri aslından yüz kere daha büyütseniz, gözünüze yine pek az şey görünür.

— Siyah esvaplardan nasıl kurtulunur?

— Haşarat öldüren gazların, tahta kurusu pire tozlarının, fare zehirlerinin hükmü yoktur. Ancak ev sahibinin hafifden esnemeğe başlaması, büfede içilecek bir şey kalmaması ve şiddetli bir kurander lâzımdır.

— Siyah esvap kapıdışarı edilince ne yapar?

— Eğer yağmur yağıyorsa: Yandık! Der; çünkü suyun yagâne söndüresmediği ateş, yağmura yakalananların ateşidir.. Siyah esvap da yanar, etrafta gece zammı istemiyen bir taksi arar, ya bir bara gider, ya evine; yalnız evine giden siyah esvap eğer taksiye binmedise, yengeç gibi yürür, ayakları hep geri geri gider.

— Evde ne olur?

— Hizmetcinin eline düşer. Süprülür, cepleri boşaltılır..

— Sonra?

— Sonra çengele asılır!..

Güve

Kimler seviniyor?

— *Yaşadık! Gazeteler sayfalarını azaltmaktan vazgeçmişler!*

— *Ne seviniyorsun, patron musun?*

— *Hayır, kesekâğıtçıyım!...*

KARİKATÜR'ün Koleksiyonunu Toplayınız

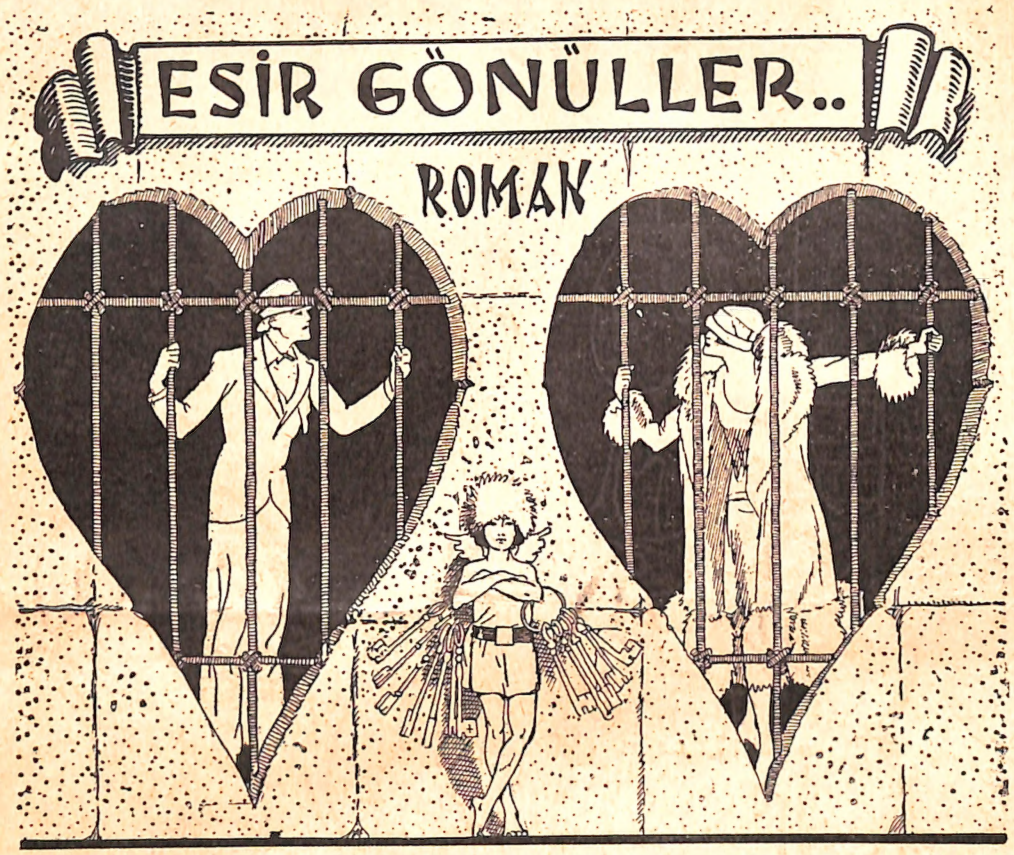

— 2 —

Yazan : **Kaptıkaçtı**

— Asayişi umumiyi ihlâl ve halkın heyecanına bais olacak hareketlere ictisar etmekle maznun Tosun Kudretin Türk ceza kanununun mevaddı mahsusasına tevfiken tayin ve tahdidi cezasını talep ve iddia ederim.„

Suçlu, Reisin ilk suallerine sakin cevaplar verdikten sonra müdafaaya geçti.

Bay Tosun Kudret yakalığını düzeltti, öksürdü, gırtlağını temizledi, sonra önündeki not kâğıtlarını sağ eline aldı, sol elile de havada helezonlar çizerek, bir hatip taklidile müdafaasına başladı :

"— Muhterem heyet !. Huzuru adaletinizde şu dakikada, ekmek ihtikârı yapan, şeker spekülâsyonuna girişmiş olan bir mücrim gibi bulunuyorum. Fakat !... Fakat muhterem heyet !. Ben tamamen masumum. Yüzde yüz suçsuz ve günahsızım.»

Bu aralık kendini itham eden müddeiumumiye sert bakışlar fırlatarak daha keskin bir sesle devam etti :

«— Ben, soysuz ve soytarı karakterler altında, dejenere yaradılışların pençesinde ezilen, hırpalanan, kan kusturulan «Saadet» i kurtarmak istiyorum.

Ben, efsaneleşen aile saadetini, ebedileşen bir realite olarak yeniden yaratmak istiyorum.»

Bay Tosun Kudret coşdukça coşuyordu ve sesinin en şiddetli perdesinden haykırdı :

— Ve ben.. Hiyaneti ezip saadeti melekleştireceğim. Ahdım kavi, peymanım sağlambır. Dünya cennetinin banii evveli olacağım. Bütün insanların ve hatta siz muhterem hâkimlerin bile hasret çekdiğiniz saadete sizi, hepinizi kavuşturacağım.

Dünyada Cennet !. Bu, size belki bir efsane, bir hayal gibi gelir, fakat ben ve benim gibi ihanetten felâket çekenler bunu el birliğile başaracağız, yaratacağız !»

Bay Tosun Kudret, salonu hınca hınç dolduran samiinin, kendisini heyecan ile dinlemesinden cesaret alarak, var mı bana yan bakan ! tavrı takınıp müdafaasını şu cümlelerle tamamladı :

— Muhterem heyet.. Eğer adalet, saadeti kıskanmazsa kanun beni mahkûm etmez, edemez. Yaptığım hareket, sadece teşebbüsümü en asrî bir vasıta ile reklâm etmekten ibarettir. İddia makamı, beni, halkı heyecana düşürmekle itham ediyor. Evet.. Doğrudur. Teşebbüsüm halka heyecan verecek mahiyettedir. Fakat bu, öyle güzel, öyle cömert bir heyecan ki !..

Muhterem heyet.. Sonsuz ve olgun bir saadete kavuşmak isteyenlerin taşkın sevinç göstererek heyecana düşmeleri, onların en sarih hakları değil midir ?»

Tosun Kudret daha bir hayli uzayan hararetli, ateşli bir müdafaadan sonra, zabıtadan müsaade almadan yapılan bir hareketin maznunu olarak hafif bir para cezasile kurtuldu.

***

Ogün bütün gazeteler birinci sayfalarında Tosun Kudretin muhtelif pozda resimlerini, uzun uzun beyanatlarını neşrediyorlardı. Gazetelerin hepsinde en büyük harflerle şöyle serlâvhalar vardı :

"Bedbahtlar dünya cennetine kavuşuyor !„

«Bay Tosun Kudret insanları mesut edecek en kesdirme çareyi buldu !»

«Saadet, artık bir efsane olmaktan çıktı. İnsanlar ebedî bir mutluluğa kavuşuyor !»

Artık Habeş - İtalyan harbine ait tafsilât, ekmek ve buğday spekülâsyonu haberleri, Çin-Japon boğuşması ve bütün diğer önemli haberler gazetelerin birinci sayfalarından kaldırılıp iç savfalara atılmış, bunların yerini Bay Tosun Kudretin dünya cennetine ait beyanatı ve resimleri almıştı.

Bir yandan da Galatada Tamtakır hanındaki Bay Tosunun yazıhanesine akın akın müracaatlar yapılıyordu. Kocalarından ihanet görmüş olan bedbaht bayanlar ve karıları tarafından aldatılan talisiz Baylar Bay Tosuna baş vurarak onun kurmakta olduğu dünya cennetine müşteri olarak yazılıyorlardı. Bir kaç gün içinde Dünya Cennetinin yolcuları bir hayli yekûn tuttu.

Bay Tosun Kudret bir taraftan da Marmaradaki Hayırsız adayı kendi hesabına kiralamış, pivangodan kazandığı para ile orada çok güzel, modern evler, parklar, korular, asfalt yollar yaptırmaya başlamıştı. Havırsız adada öyle geniş bir inşaat faaliyetine girişilmişti ki İstanbulda ne kadar mimar, yapı ustası ve kalfa varsa Havırsız adaya akın etmişti. Bu yüzden İstanbuldaki apartıman inşaatı durmuş, doktorlar ve müteahhit'ler apartıman yaptıramaz olmuşlardı. Çünkü bütün mimarlar Hayırsız adada dünya cennetini kurmak için geceli gündüzlü uğraşıyorlardı.

Asırlardanberi taş ve toprak yığınından ibaret olan Havırsız ada, bu ekspres gavret sayesinde, bir ay kadar kısa bir müddet içinde mesut gönüllerden daha mamur ve tıpkı cennet kadar güzel bir belde oldu. Bay Tosun Kudret kazandığı bütün parayı harcamış, üstelik de bankalardan bir hayli borç para kaldırmıştı.

— Devam edecek —

TİPLER :

Züppe kadın

Gözleri sürmeli, saçı ondüle,
Dudağı bir kiraz gibi boyalı !..
Bakma şapkasına koyduğu tüle,
Çantada saklıdır yüzünün alı !..

❖

İşittim alındı taksitle kürkü,
Mağrurdur «elegan» kıyafetine !..
«Melodi» dururken dinlemez türkü,
Gidiyor yine çay ziyafetine ! .

❖

Hergün Fransızca sözler parçalar.
Fakat henüz «b» den farketmez «a» yı!..
Şiirden bahseder. piyano çalar,
Dileği gezmektir hep Avrupayı !..

❖

Terzilerde arar yeni bir model,
Herşeyi bağışlar yapmak için süs !..
Diyor ki : «Sosyete» dünyava bed 1,
«Apartımanımda yaşarım LÜKÜS (!) »

❖

Ne canlar kavurur. ne mallar yutar,
Pençesine düşen kurtulmaz kolay !..
Kalbini bir fahiş kirayla tutar
Bu züppe kadının rasgele bir bay !..

❖

Asalete merak sardı bir ara,
Üstüne tüy dikti bu gülünç halin :
«Paşa babam !..» diye astı duvara
Koskoca resmini Namık Kemalin !...

N. R.

Hesap

Sekiz yaşındaki Ali, hesapta çok kuvvetli olduğunu öğüyordu.

Babasının ahbaplarından biri dedi ki :

— Dünya güneşin etrafında 365 günde döner. Kendi mihverinde 24 saatte döner. Everest dağı 8840 metrodur. Söyle bakayım ben kaç yaşındayım ?

Çocuk derhal :

— Otuz altı dedi.

— Neye otuz altı ?

— Çünkü kardeşim on sekiz yaşındadır ve babam onun için : Yarı deli der !.

Elektrikli Mutfak.

Hizmetçi — Bayancığım, priz bu tavuğun neresine takılacak.

Cennet Yolculuğu

Babıâli caddesinin meşhur Halil Lûtfisi der ki :

"— Çocuğum olsa ona hiç harçlık vermem Bedavadan büyümesini, geçinmesini öğrensin diye.„

Fakat Halil Lûtfi birgün Cağaloğlu yokuşundan aşağı inerken bir dilenciye on para verdi, sonra ilâve etti :

— Haçan alasın şu meteliği, dualar edesin bana bol bol da Cennete gideyim.

Dilenci bir meteliğe, bir de Halil Lûtfiye bakarak dedi ki:

— Beyoğluna giderken tramvaya altı kuruş verirsin de Cennete gitmek için bir metelik az değil mi ? Bu ucuzluk nerede görülmüş yahu !

Halil Lûtfi soğuk kanlılıkla cevap verdi :

— Ben tramvaya da para vermem. Pasom var.

Ankara caddesi Letafet Basimevi

Elektrik asrında yaşıyoruz

Yirminci asrın adamı bu görünmeyen kuvvetten mucizeler çıkardı. Elektrik yalnız rahatımızı temin etmekle kalmıyor, aynı zamanda işimizi de kolaylaştırıyor.

Elektiriğin temin ettiği binbir konfor vasıtasından istifade etmemek cidden yazıktır.

Galatada Hezaren caddesinde, Beyoğlunda, Istiklâl caddesinde, Ankarada Bankalar caddesinde İzmirde Gazi bulvarında

BOURLA

biraderler ve şürekâsının bütün şubelerile

SATiE

Mağazalarında evinizin konforunu temin için her türlü elektrik aletlerini bulabilirsiniz.

BOURLA BİRADERLER ve Şsi.

İSTANBUL — ANKARA — İZMİR..

Karikatür

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ, SİYASÎ MİZAH GAZETESİ

Kadın — Erkekler hafif kadınlardan hoşlanmazmış, öyle mi!
Erkek — O, size göre değil!...

Basıldığı yer Ahmet Saît Matbaası — Sahip ve Umumî Neşriyat Müdürü T. Şükrü